

ABSTRAKT

Téma předkládané diplomové práce vychází z metodologického konceptu historické antropologie, dějin mentalit a každodennosti. Cílem práce je pokusit se formou sondy do života československých legionářů zodpovědět otázku, co v životě vojáků znamenala smrt, která byla všude kolem nich, jak se vyrovnávali se strachem, bolestí a utrpením, jak vnímali násilí, jež se stalo nezbytnou součástí jejich válečného světa.

Vlastním tématem je tedy ucelený pohled na umírání a smrt československých legionářů na ruské frontě během první světové války, zpracovávané především na základě analýzy historických pramenů, uložených z velké části ve fondech Vojenského ústředního archivu a Vojenského historického archivu, a studiu ego- dokumentů (korespondence, deníků a osobních záznamů konkrétních aktérů války).

První část práce zkoumá různé podoby a formy smrti: na frontě, v polních lazaretech či nemocnicích, smrt dobrovolnou i smrt z trestu. Druhá část rekonstruuje pocity a nálady bojujících mužů ve vztahu ke smrti, jakým způsobem ji přijímali a vnímali, analyzuje stresové faktory, jimž museli vojáci Velké války čelit, a zkoumá možnosti obrany proti válečnému stresu a smrti jako takové. Třetí část práce přibližuje skutečnosti týkající se manipulace s mrtvými těly, způsoby a možnosti pohřbívání a záležitosti ohledně pozůstalostí. Práce se také zamýšlí nad podstatou lidského života a úctě k jeho nejtíživější podobě – ke smrti.

Klíčová slova: legie, první světová válka, Rusko, smrt, pohřeb, zdravotnictví